

« СЪ Е, КОЙ-ТО НИ НАУЧИ ДА ТЯ ИМЕНЪ.
« ВАМЕ НАШЪ ОТЕЦЪ, И ДА ИМАМЕ СЧЪКЪ-
« ТЪ СИ БЪРЪЖ И НАДЪЖДЪ НА ТИБЪ.
« ТВОА-ТА ЛЮБОВЬ КЪМУЗ НАЗИ ПО ТВЪРДА
« ОТЪ ЗНАИЪ, КОИЪТО ИЪ ИМАМУЗ КЪ Ген-
« РИХА СИ. ЧЪИ МА И ПРОСТИ МА, И НЕ
« ОТХЪВЪРАИИ МОЛИТЕЖ-ТЪ НА ЗНАА, КОА
« ТО НЪМА ДРУГО ПРИВЪЖИЩЕ, ОСВЪИЪ
« ТИБЪ. »

ВИАГИНА-ТА, ТЪИ КАТО СЕ МО-
АИШЕ, ЧЪ ЕДНО ЛЕГКО ДВИЖЕНІЕ ОТДИРЪ СИ,
И КАТО СЕ СВАРНА ТЪТАКИ ВИДИ МАРГА-
РИТЪ, КОА-ТО БЪШЕ СТИГНАЛА СЪ ДРУГИТЪ
ПЪТНИЦЫ, СЛЪЗИ ОТЪ ТЪМИЖТЪ И ДЪА-
ГЪТЪ ПЪТИКЪ, КОА-ТО БОДИШЕ КЪМУЗ
МАЛКЪТЪ ЗЕЛЪИЪ ДЪБРАВЪ, ДЪТО БЪ-
ШЕ ТА ТЪГИВА.

ВИАГИНА-ТА КАТО ПОЗНА МОМЪ-
ТЪ, И КАТО ПРИ ГЛЕДА РАДОСТЪ-ТЪ, КОА-
ТО БЪШЕ НАЧЕРТАНА НА ЛИЦЕ-ТО И, ПОЧЪ-
ВЪТВЪВА ЕДИЪ МАЛКЪ НАДЪЖДЪ.